

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Mirabilia Dei judicia è Lydvinæ vita doceri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Cap. XXXII. Lydvvina admirāda, in morbis, patientia & doctrix 347
indicare. Nimirum hic morborum effectus est, si patienter eos
patiamur.

Hac enim de causa historia Lydvvinae in litteras, & post-
eros missa est: hac de causa, ad eam confluxere plurimi, sum-
mi, infimi, medij: hac de causa *V Verboldus veniens ad domum eius*, P. 1. cap. 6.
vidensq; egestatem, & tumentem, fissam, ac liuidam faciem, corpus-
culum putrescens, nec tamen male olens, scatens vermis, & suaves
spirans odores, lachrymatus est vir p̄fissimus. Hac de causa Comes P. 1. cap. 7.
Hollandiae Wilhelmus Sciedamum venit, Lydvvinae virtutibus
excitus, atque idcirco vel in patrem eius munificus. Hac de P. 2. cap. 4.
causa viri Religiosi ad eam Monachique profecti sunt, ut eius
consilio & exemplo fruerentur. Hac de causa afflitti multi ad P. 2. cap. 4.
eam configerunt, verbis eius & factis recreati. Hac de causa
Princeps quidam è longinqua regione ad eam curiosa sciscita-
turus ductus est, ut mira illius vi incensus emendatusque recede-
ret. *Permuli alij nobilissimi utriusq; sexus homines, noctibus, ueste*
mutata, adibant illam, quibus ea malra virtute salatis verba eructa-
bat. Multi à tentatione, multi à flagitiosa vita liberati sunt, qui
illam adierunt; correctus Rogerus; Theologus quidam Ordinis
S. Dominici è Trajectensi Diocesi profectus altissima mysteria
didicit; Ioannes Dux Bauariae patientia & virtute sius locuple-
tatus est. Vno verbo, omnes, qui vel ei adfuerunt, vel adhuc
stupenda eius prodigia, tribus libris seu partibus à Ioanne Brug-
mano enarrata, legunt, è divisionis judicijs rectè judicare discunt;
& velut in clarissimo speculo vident, quæ sit vera huius vitæ feli-
citas & beatitudo, & quis infelix & stimandus. Intelligunt enim,
veram vitæ nostræ prosperitatem, non in pecunia thesauris, &
auri argentiue copia, apud Crœsus; non in titulis & dignitati-
bus; neque in bona valetudine, & corporis sanitate positam
esse; sed in virtutum exercitio consistere. Intelligunt rursus, non
eum infelicem judicandum, qui inopia rerum, honorum amis-
tione, aut ignominijs, & mille calamitatibus prematur, vel etiam
morbis grauissimis obruatur; sed qui peccatis sit plenus, & vitijs
coopertus. Intelligunt igitur, eos, qui auro, argento & num-
mis, sed simul etiam vitijs abundant, esse miseros; eos, qui in-
dignitate, sed simul etiam iniquitate vivunt, esse infelices; eos

XIII.

P. 3. cap. 2.
P. 3. cap. 5.

item, quibus bonae corporis vires, sed mali mores sunt, esse deplorandos. Intelligunt eos, quibus nullus in arca, sed magnus in anima census; nulla sanguinis, sed magna pectoris nobilitas; nulla vel infirma corporis, sed bona mentis valetudo, quantumvis ægri sint, si sancti sint, verè pro beatis & Dño dilectis habendos; quoque magis vel paupertate, vel contemptu & ignorantia, vel membrorum doloribus affliguntur, eò esse feliores, & coram Dño, immò etiam tandem coram mundo glorioiores.

Rom. 5. 4.

Siquidem tribulatio patientiam operatur: patientia autem probatorem; probatio vero spem: spes autem non confundit, neq; sperantem decipit, sed maiora afferit præmia, quam sperare potuerit. Non igitur mundi, sed Dei judicio, cum Lydvvina standum est; illudque, non quod caro, sed quod spiritus melius judicat, de manu Dei accipiendum.

XIV.

S. Augustini lib. i. de visit. ægrorum, cap. 6. Spernas, flagellum illius gaudenter suscipe: flagellat in te, quod nesci, nec iniuste: justa enim sunt ipsius iudicia, morbus hic corporis medicina est spiritualis. Porro recognita quod morbus tuus, ut aiunt medici, est incurabilis, & tecum revolnus, quoniam si contra Deum presumperis murmurare, & morbum, velis nolis, sustinebis: nec murmurando sanaberis, immò animo debilitaberis, dum contra Deum tuum, patrem tuum, medicum tuum, magistrum tuum mansuetissimum, & tranquillissimum, in ipso flagello pacatissimum, qui nunquam iratus est, cum iratus est, misericordia recordatur, murmuraueris. Meū igitur acquiesce consilijs, & quandoquidens murmurando duo male sustineres, pacificus esto, & granamen corporale fac tibi antidotum spirale. Non enim si in flagello via Deum recognoscere, corpore & anima flagellaberis, non enim flagellat Deus bis in id ipsum. O quam jucundo pectori, quam late corde visitatis nem diuinam debes propterea! certè si corpore totius praualeres, infirmitatem medicinalē à Deo debueras votis omnibus expetere, & ne sanitas corporis, infirmitas esset anime, metuere. Nihil alind scio, sed quia infirmaris, utiliter debes gaudere: quia iuxta est vocatio diuina, debes ei totis nisibus latius adesse. Eia si episcopatum, aut honorem alium, aut sanitatem infirmitatem optabilem tibi concessisset DEVS, nonnè omni gaudio illad donum.

DEI